

ஸ்ரீ ஹரி :

புஜ்யஸ்தீ முரளீதாஸ் ஸ்வாமிகளின்

மதுரமுரளி

தெய்வீக மாதப் பக்திரிகை

ஸ்ரீ ராமானுஜர்

ஸ்ரீ ஹரி:

பூஜ்யபூஷ் முரளீதர ஸ்வாமிகளின்

மதுரமுரளி

(தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை)

வேணு : 7

நவம்பர் 2001

கானம் : 4

விஷய ஸஹிகை

பக்கம்

1.	பகவத்கீதா சிந்தனம்	2
2.	மதுரமான மஹனீயர் - 72	3
3.	பக்தர்களின் கேள்விகளுக்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் பதில்கள்	5
4.	வேத கதைகள் - 53	8
5.	எந்தரோ மஹானுபாவலு - 43	10
6.	ஸனாதனப் புதிர் - பகுதி - 7	14
7.	சும்மா இருக்கும் சுகமே சுகம்	16
9.	ஒரு விஷயத்தின் இரு கோணங்கள்	17
10.	உத்தவனுக்கு ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனின் உபதேசம் - தொடர்ச்சி	19
11.	மழையை வேண்டியேன் அருள் மழையில் நனைந்தேன்	20
12.	பாலகர்களுக்கு ஒரு கதை - 47	22
13.	காயத்ரி மஹிமை	24
14.	ப்ருந்தாவனமும், நந்தகுமாரனும் - 6	25
15.	பகவான் ரமணரின் நாமநிஷ்டை	29
15.	ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் ஸம்பாஷணைகளிலிருந்து - 74	30

ஸ்ரீ ஹரி:

பகவத்கீதா சிந்தனம்

தர்மகேஷ்டரே குருகேஷ்டரே ஸமவேதா யுயுத்ஸவ: /
மாமகா: பாண்டவாஸ்தைவ கிமுர்வத ஸஞ்ஜய //

இவ்விடத்தில் தர்மகேஷ்டரமாகிய குருகேஷ்டரம் என்பது நமது சரீரமே. எப்படி என்றால், இந்த சரீரமானது தர்மம் செய்வதற்காகவே அடையப்பட்டது. பாண்டவர்கள் என்பது தர்மம், பலம், வீரயம், ஞானம், வைராக்யம் என்கிற ஐந்து நற்குணங்கள். துரியோதனாதிகள் என்பது நூற்றுக்கணக்கான தீய குணங்கள். இந்த நற்குணங்களுக்கும், தீய குணங்களுக்கும் இடையே நடைபெறும் போரே மஹாபாரதம்.

மாமகா: என்றால் இங்கு மமகாரம் உள்ளவர்கள் என்று கருத்து. அஹங்காரம், மமகாரம் உள்ளவர்கள் அஜ்ஞானிகள். பாண்டவர்கள் என்பவர்கள் வெள்ளை வஸ்திரம் உடுத்திய தூய்மையானவர்கள்.

அஜ்ஞானியான ஜீவன் (பார்வையற்ற திருத்தாஷ்டிரன்) திவ்ய திருஷ்டியுள்ள ஜீவனை (ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுபட்ட ஜீவனை) (ஸஞ்ஜயனை), இந்த யுத்தத்தில் யாருக்கு ஜெயம் ஏற்படும் என்று கேள்வி கேட்பது எதை குறிக்கின்றது என்றால், ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுபட ஆசைப்படும் ஒரு ஜீவன், மனதில் உள்ள ஐந்துவிதமான நற்குணங்களுக்கும், நூற்றுக்கணக்கான தீய குணங்களுக்கும் இடையே நடைபெறும் போராட்டத்தில் தளர்ந்து, நம்பிக்கை இழந்து, ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுபட்ட ஒரு ஜீவன்முக்கதனைப் பார்த்து, இந்தப் போராட்டத்தின் முடிவு என்ன? இதிலிருந்து எப்படி மீள்வது? என்பதை கேட்பதையே குறிக்கிறது.

ஒருவன் ஒரு உத்யோகத்திற்கான நேரமுக தேர்வுக்கு போகும்பொழுது இங்கு வேலையில் சேர்ந்தால் எனக்கு என்ன சம்பளம் கிடைக்கும் என்று முதலில் கேட்பானே தவிர, எனக்கு இந்த ஸ்தாபனத்தில் என்ன பொறுப்பு என்று கேட்கமாட்டான். மனீதன் எப்பொழுதும் தனக்கு என்ன ஈரபம் என்பதிலேயே குறியாக இருக்கின்றான். - ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள்

ஸமீப காலத்தில், திருவண்ணாமலையில் வாழ்ந்து வித்தியடைந்த மஹாத்மா யோகி ராம்சுரத்குமார் அவர்களைப் பற்றி நம் ஸ்வாமிகள் பேசிக் கொண்டிருக்கையில், அவரைப் பற்றியும் அவருடைய பக்தர்களின் அனுபவங்களைப் பற்றியும் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது, யோகி ராம்சுரத்குமார் அவர்களுடைய பக்தர் ஒருவரின் வாழ்க்கையில் நடந்த ஒரு ஸம்பவத்தைப் பற்றிக் கூறினார்கள்.

திருவண்ணாமலையிலேயே இருந்து உத்யோகத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்ற ஒரு பக்தர் இருந்தார். யோகி ராம்சுரத்குமார் அந்த பக்தரை தினமும் காலையில் ஆஸ்ரமம் வந்து தன்னுடன்தான் சிற்றுண்டி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும், இதில் ஒரு நாள் கூட தவறக் கூடாது என்றும் மிகவும் கண்டிப்புடன் நிபந்தனை விதித்திருந்தார். தினமும், அவர் வரும் வரையில் காத்திருந்து அவர் வந்த பிறகுதான் யோகி ராம்சுரத்குமார் அவர்கள் அந்த பக்தருடன் சேர்ந்து சிற்றுண்டி எடுத்துக்கொள்வார். அந்த பக்தருக்கு இதன் காரணம் புரியவில்லை. இதை ஒரு தொந்தரவாகக் கூட அந்த பக்தர் நினைத்திருக்கலாம். இது சில நாட்கள் தொடர்ந்து நடந்து வந்தது.

ஒரு நாள், அந்த பக்தர் தன்னுடைய மகன் புது வீடு குடித்தனம் செல்லும் நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொள்ள வேண்டி இருந்ததால், தன்னுடைய குருநாதரின் கட்டளையின்படி அன்று அவருடன் சிற்றுண்டி எடுத்துக் கொள்ளச் செல்லவில்லை. யோகி ராம்சுரத்குமார் அவர்களும் சிறிது நேரம் காத்திருந்துவிட்டு பிறகு அவர் சிற்றுண்டி எடுத்துக்கொண்டுவிட்டார். ஆனால், அன்று இரவு அந்த பக்தர் காலமாகிவிட்டார். அவருக்கு இத்தகைய ஒரு ஆபத்து ஸம்பவிக்க இருப்பதை முன்பே உணர்ந்துதான் யோகி ராம்சுரத்குமார் அவரை தினமும் தன்னிடம் வரவழைத்து தன்னுடைய

ஸாந்தநித்யத்தினால் அதை நீக்கியுள்ளார் என்பது தெரிகின்றது என்றார்.

இதைக் கூறியவுடன் ஒருவர் ஸ்வாமிகளிடம், “அவர் தன் வாழ்க்கையில் கடமையெல்லாம் முடித்துவிட்டவராகத் தெரிகின்றது. மற்றும் எப்படி இருந்தாலும் ஒருவருடைய வாழ்க்கையில் மரணம் என்பது வரத்தான் போகின்றது. அவர் இளம் வயதினராக இருந்தாலாவது, அல்லது அவர் தன் வாழ்க்கையில் கடமையெல்லாம் முடிக்காதவராக இருந்தாலாவது, அவருடைய மரணத்தை தவிர்ப்பதில் ஒரு அர்த்தம் உள்ளது. தன் வாழ்க்கையில் வாழ்ந்து, கடமைகளை எல்லாம் முடித்த ஒருவரின் மரணத்தைத் தள்ளிப்போடுவதில் என்ன அர்த்தம் உள்ளது” என்று வினவினார்.

அதற்கு நம் ஸ்வாமிகளோ, “மஹாங்களுக்கு தெரியாதது என்பது இல்லை. இன்னும் சிலகாலம் பூமியில் அவரை வாழவைப்பதன் மூலம் அவருக்கு அனுபவித்தே ஆக வேண்டியுள்ள ப்ரார்ப்த கர்மத்தை அனுபவிக்கச் செய்து அவரை பிறவாத நிலையை அடைய செய்விக்கலாம் என்று அந்த மஹாத்மா நினைத்திருக்கலாம். ஆனால், அந்த பக்தருடைய ப்ரார்ப்தம் அதையும் மீறி பலவந்தமாக வேலை செய்துவிட்டது” என்று கூறினார்கள்.

(தொடரும்)
- ஜயந்தி ஜானகிராமன்

ரோஜாப்புவானது ஓனியில் உள்ள (VIBGYOR) 7 நிறங்களில் (Rose) ரோஸ் நிறத்தைக்கான் அகு வேண்டாம் என்று தன்னுகிறது. மற்ற நிறங்களை அந்தப்பூ தானே உள்வாங்கிக் கொள்கிறது. அப்படி, ‘வேண்டாம்’ என்று தன்னின நிறம்தான், ரோஜா புஷ்பத்திற்கு புகழையும், பெருமையும் தேடித் தருகிறது. அதுபோல், மனிதன் எப்பொழுது ஒரு பொருளை ‘வேண்டாம்’ என்று உண்மையாக, மனதாலும் தன்னுகிறானே, அப்பொழுது அப்பொருள் அவனைத் தரனாகத் தேடி வரும்.

- ஸ்வாமிகள்

பக்தர்களின் கேள்விகளுக்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் பதில்கள்

கேள்வி : ப்ரத்யவாயதோஷம், அபிக்ரமநாசதோஷம் என்றால் என்ன?

பதில் : ஒரு விஷயத்தை அறிந்து கொள்ளவோ அல்லது ஒரு காரியம் செய்யவோ ஆர்வமுள்ளவன், ஆரம்பித்து நாளடைவில் சிறிது சிறிதாக அந்த கார்யத்தை விட்டுவிடுவது என்பதற்கு அபிக்ரமநாச தோஷம் என்று பெயர். ஒரு கார்யத்தை எந்த உத்தேசத்திற்காக செய்கின்றோமோ, அது லித்திக்காமல் அதற்கு எதிர்மறையான பலன் ஏற்படுவதற்கு ப்ரத்யவாயதோஷம் என்று பெயர்.

கேள்வி : ஒருவன் வைத்கமான கர்மங்குஷ்டங்களுக்கு நிஷ்காம்யமாக அனுஷ்டிக்க வேண்டும் என்று பலர் சொல்கின்றார்கள். ஆனால், அப்படி அனுஷ்டிக்கும் கர்மங்களிலேயே பல காம்யமான ப்ரார்த்தனைகள் வருகின்றனவே! என்ன செய்வது?

பதில் : ஒருவன் இறைவனிடம் ஒரு மஹாபக்தர் செய்த ஸ்துதியைச் சொல்லி ப்ரார்த்திக்கின்றான். அதில், இறைவா எனக்கு தனம் வேண்டாம். புகழ் வேண்டாம். வித்யை வேண்டாம், எப்பொழுதும் உன் தியானம்தான் வேண்டும் என்று வருகின்றது என்று வைத்துக் கொள்வோம். ஆனால், அவனுக்கு அந்தரங்கத்தில் உலகப் பொருள்கள் மேல் பற்று இருக்குமானால் உலகப்பற்று தான் நிறைவேறும். இவன் நிஷ்காம்யமாக ஸ்துதி செய்தது பலிக்காது. அதுபோல், மனதை நிஷ்காம்யமாக வைத்துக்கொண்டு கர்மானுஷ்டானங்களைச் செய்யும்பொழுது அதில் பலவிதமான காம்யமான ப்ரார்த்தனைகள் வருவதைப் பற்றி கவலைப்படத் தேவையில்லை. நம்முடைய அந்தரங்கமான ஹ்ருதயம் நிஷ்காம்யமாக இருக்குமானால், அதுவே பலிக்கும்.

கேள்வி : எவ்வளவோ பக்தர்கள் புரட்டாசி சனிக்கிழமை அன்று ஸ்ரீநிவாஸ பெருமானுக்கு மாலீஸ்க்கு போடுகின்றார்களே! இதை யெல்லாம் பகவான் எதிர்பார்க்கின்றானா?

பதில் : நம்முடைய ஸங்கத்திற்கு ஆண்டாள் மாமி என்ற மாதுபூரீ வருவதுண்டு. என்னிடம் ஒரு தாயாரைப் போன்று வாத்ஸல்யம்

உடையவர். அந்த தம்பதிகளுக்கு வாஸாதேவ பரப்ரம்மம் என்றொரு மஹானுடைய ஸம்பந்தம் உண்டு. அந்த மஹாத்மா பகவானைப் பார்த்து பகவானுடன் பேசக்கூடியவர். முதல் முறையாக திருவயின்திரபுரத்திலிருந்து நெல்லிக்குப்பத்தில் உள்ள அவர்களுடைய க்ருஹத்திற்கு அந்த மஹாத்மா வந்த நாள் ஒரு புரட்டாசி சனிக்கிழமை.

அந்த மாதுழீ அன்று பெருமாளுக்கு மாவிளக்கு போடுவதாக இருந்தது. ஆனால், இவ்வளவு பெரியவர் நம் க்ருஹத்திற்கு வருகின்றார்கள். ஆகையினால், அடுத்த சனிக்கிழமை மாவிளக்கு போட்டுக்கொள்ளலாம் என்று முடிவு செய்துவிட்டார்கள். அந்த மஹாத்மா வந்தவுடன் அவர் அருந்துவதற்காக பால் ஸமர்ப்பித்தார்கள். அதை மானஸீகமாக பகவானுக்கு நிவேதனம் செய்த அவர், உடனே அந்த மாதுழீயைப் பார்த்து, “இன்று நீ பெருமாளுக்கு தீபம் போடுவதாக இருந்து, பிறகு போடவில்லையோ! அதனால்தான் பகவான் பாலை சாப்பிடமாட்டேன் என்கின்றான்” என்றார்கள். உடனே அந்த மாதுழீயும், “உண்மைதான், இன்று மாவிளக்கு போடுவதாக இருந்தேன். தாங்கள் எங்கள் க்ருஹத்திற்கு வருவது பாக்யமாதலால் பெருமாளுக்கு மாவிளக்கு அடுத்த சனிக்கிழமை போடுகிறேன்” என்றார்கள். அந்த மஹாத்மாவும் அதை பகவானிடம் சொன்னார். பகவானும் ஏற்றுக்கொண்டான். இதை ஏன் கூறுகின்றேன் என்றால், நாம் பகவானுக்கு செய்யும் சிறிய உபசாரங்களைக் கூட பகவான் கவனித்து வருகின்றான் என்பதும், அதை அவன் ஏற்றுக்கொள்கின்றான் என்பதும் ஸர்வ நிச்சயம்.

கேள்வி : நாமலஸங்கீர்த்தனை செய்து வரும் பாகவதர்களை எப்படி உபசரிக்க வேண்டும்?

பதில் : பாகவத தர்மத்தையே அனுஷ்டித்து அதையே ப்ரசாரம் செய்து வந்த காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி களான பகவந்நாம போதேந்தர ஸ்வாமிகள், கோவிந்தபுரம் என்ற கேஷத்ரத்தில் சுமார் முன்னாறு வருடங்களுக்கு முன் சித்தியடைந்தார்கள். அவருடைய ஜீவ ஸமாதி இன்றும் அங்கு உள்ளது. இன்றும், பல பக்தர்களுக்கு அவருடைய ஸமாதியிலிருந்து ராமநாம த்வனி கேட்கின்றது. ஆராதனை போன்ற விசேஷ காலங்களில் பல பாகவதர்கள் கூடி

அகண்ட நாமகீர்த்தனம், திவ்யநாம ஸங்கீர்த்தனம், ராதா, சீதா கல்யாணங்கள் முதலியவை அங்கு நடப்பதுண்டு.

சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் அந்த கேஷத்ரத்தின் ஸமீபத்தில் உள்ள ஆடுதுறையில் உள்ள இஸ்லாமிய வெற்றிலை வியாபாரியிடம் ஒரு ஸன்யாஸி தண்ட கமண்டலத்துடன் நேரில் வந்து, நான் கோவிந்தபுரத்தின் மடத்தில் இருந்து வருகின்றேன். அங்கு பாகவதர்கள் எல்லாருக்கும் ஆகாரம் முடிந்துவிட்டது. அவர்கள் தாம்பூலம் தரிக்கக் காத்துக்கொண்டு உள்ளார்கள். சீக்கிரம் வெற்றிலையை எடுத்து வா என்று கூறிவிட்டுச் சென்றார்கள்.

அப்படியே அந்த இஸ்லாமிய அன்பரும் அங்கு வெற்றிலையை எடுத்து வர அங்கு மடத்தில் மாட்டியுள்ள படத்தில் உள்ள போதேந்தர் ஸ்வாமிகளைக் காட்டி, இவர் எங்கே? என்று வினவினார். அதற்கு அவர்கள் இவர்தான் இங்கு சித்தியாகியுள்ளார் என்று கூற, அவரோ, “இல்லையே, இவர்தான் என் கடையில் இப்பொழுது வந்து பேசினாரே” என்று கூற அனைவரும் அதிசயித்தனர். அந்த இஸ்லாமியரும் ராம நாம உபதேசம் பெற்று ஜபித்து வரலானார். பாகவதர்களுக்கு கைங்கர்யம் செய்வதில் போதேந்தர் ஸ்வாமிகள் இப்படி ஒரு லீலையை நடத்தி உலகத்தவருக்கெல்லாம் ஒரு போதனையை காட்டியுள்ளார் என்றால் நாம் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லவும் வேண்டுமோ?

பாம்பின் அருகில் சென்றால், கடிக்கும். தேனோ கொட்டும். நாயை கல்லால் அடித்தால், குரத்தி வந்து கடிக்கும். அதுவும் விஷமே. இகு எல்லாவற்றுக்கும் வைத்தியம் பராக்க வேண்டியுள்ளது. பறவைகளோ மனிதனைக் கண்டால் பயந்து ஒடுகின்றன. புலி, சிங்கங்களோ மனிதனை அடித்து சரப்பிட்டு விடுகின்றன. ஆனால், ஒரு மனிதன் அருகில் மற்றொரு மனிதன் சென்று அவனைத் தட்டுவானாகில் அவன் என்ன செய்வான் என்று கூறமுடியாது. அந்த மனிதன் பயந்து ஓடலாம் அல்லது கோயித்து அடிக்கலாம் அல்லது ஸ்நேகமாக சிரிக்கலாம் அல்லது அதை லட்சியம் செய்யாமல் இருக்கலாம். என்ன செய்வானென்று தீர்மானமாகச் சொல்ல முடியாது. மனிதனைத் தவிர அனைத்து உயிரினங்களின் Behaviour-ஐ தீர்மானமாக சொல்லிவிடலாம். Human behaviour alone is unpredictable.

- ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள்

வேத கதைகள் - 53

- தர்மஜ்ஞர், வாங்முக ஸார்வபெளம், மேலக்காவேரி
ப்ரஹ்மஸீ பஞ்சாபகேஸ ஶாஸ்திரிகள்

ப்ரஹ்ம வித்யையின் உயர்வு

ஸ்ரீ யாக்ஞவல்க்யர் என்ற ஒரு முனிவர் இருந்தார். இவர் ஜனக மஹாராஜனுக்கு குரு. இவருக்கு இரு மனைவிகள். முத்தவள் பெயர் மைத்ரேயி, இளையவளுக்கு காத்யாயினி என்று பெயர். இவருக்கு துறவறம் பூண ஆவல் ஏற்பட்டது. அதனால், தன் சொத்துக்களை இரண்டாகப் பிரித்து பாதியை முதலில் காத்யாயனிக்கு அளித்தார். அவள் அதை ஏற்றுக்கொண்டு கணவருக்கு துறவறம் பூண அனுமதி அளித்தாள். மைத்ரேயி என்ற முத்த மனைவியிடம் சொத்தின் பாதியை அளிக்கும்பொழுது, அவள், “ஓ முனிவரே! தாங்கள் அளிக்கும் பணத்தால் எனக்கு முக்திநிலை கிடைக்குமா?” என்று வினவினாள். “செல்வத்தால் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பொருள்களை சேகரிக்கலாம். ஆனால் ஒருவனுக்கு உலகம் முழுவதும் செல்வம் நிரம்பி இருந்தாலும் முக்திநிலை ஏற்படாது. செல்வத்தால் முக்திநிலை கிடைப்பதாக இருந்தால் நான் துறவறம் மேற்கொள்ள வேண்டியதே இல்லை. அதனால்தான், சொத்தை உங்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு நான் துறவறம் மேற்கொள்ள முயற்சிக்கிறேன்” என்று கூறினார்.

இதைக் கேட்ட மைத்ரேயி, “செல்வத்தால் முக்திநிலை கிட்டாது என்றால் இந்த செல்வம் எனக்கும் வேண்டாம். தாங்கள் எதை அறிகிறீர்களோ? அதையே எனக்கும் உபதேசித்து அருள்புரிய வேண்டும்” என்று வேண்டினாள். அதற்கு அவர், “ஓரு மனிதன், மனைவி, மக்கள், செல்வம், எல்லாவற்றிலும் பேரன்பு கொள்கிறான். அவர்களால் தனக்கு நன்மை கிடைக்கும் என்று எண்ணி ஆசை வைக்கிறான். இவர்களால் தனக்கு நன்மைகள் கிடைக்காவிடில், வெறுப்பு கொள்கிறான். இதுதான் உலக நியதி. ஒரு மனிதன் தனக்கு ஆபத்து ஏற்படும்போது மனைவி, மகன், செல்வம் யாவற்றையும் விட்டு விடுகின்றான். இதற்கு உதாஹரணமாக ஒரு கதை கூறுவதுண்டு” என்று கதை சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

“ஓரு மனிதன் மூட்டை நிறைய செல்வம், மனைவி, மகன், இவர்களுடன் ஒரு பெரிய நதியை படகு மூலமாகக் கடந்து

கொண்டிருந்தான். படகில் சிறிய ஓட்டை இருந்தது. அதனால், படகுக்குள் நீர் சென்றது. அதிக கனமாக இருப்பதால் ஏதாவது ஒன்றை நதியில் எறிய வேண்டும் என்று படகோட்டி கூறினான். அப்போது அந்த மனிதன், முதலில் பண முட்டையை நதியில் எறிந்தான். மறுபடியும் படகில் கனம் இருந்ததால், மகனை நதியில் தூக்கி எறிந்தான். படகுக்குள் நீர் அதிகம் நிரம்பியது. இப்போது படகின் கனம் அதிகரித்தது. அப்போது அந்த இருவரில் ஒருவரைத்தான் இந்தப் படகு தாங்கும் என்று படகோட்டி கூறியபோது மனைவியை தள்ளிவிட்டு, தான் சௌக்கியமாக அக்கரை சேர்ந்தான். இந்தக் கதையில் இருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால், நமக்கு துன்பம் ஏற்படும்போது, நம்மிடம் பிரியமுள்ள மனைவி, மக்கள், செல்வம் யாவற்றையும் விலக்குகிறோம். ஆதலால், இவர்களில் அன்பு செலுத்துவதைவிட்டு ஆத்மாவை அறிந்து பேரின்பம் பெற வேண்டும்” என்று யாக்ஞவல்க்யர் தன் மனைவியான மைத்ரேயிக்கு ஆன்மீகத்தை நன்கு விளக்கினார். அவரும் இதைக் கேட்டு மகிழ்ந்து நல்ல நிலை அடைந்தான். ஸ்ரீ யாஜ்ஞவல்க்யரும் துறவறம் பூண்டு பேரின்பம் பெற்றார்.

இப்படிப்பட்ட ஆத்ம தத்வத்தை தத்தீசி என்ற முனிவர் இந்திரனுக்கு உபதேசித்தார். இந்திரன் அவரிடம், “எனக்கு உபதேசம் செய்த இந்த உயர்ந்த விஷயத்தை வேறு யாருக்கும் உபதேசம் செய்யக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால் உங்கள் கழுத்தை அறுத்துவிடுவேன்” என்று கூறினான். இதை அறிந்தும் அஸ்வினி தேவர்கள் இந்த மேலான ஆன்மீக தத்துவங்களை தங்களுக்கும் உபதேசம் செய்து, அருள் புரியுமாறு தத்தீசி முனிவரை ப்ரார்த்தித்தனர். “உபதேசம் செய்தால் என் தலையை இந்திரன் வெட்டிவிடுவான்” என்று பயந்து உபதேசம் செய்ய முடியாது என்று அவர் கூறினார்.

அதைக் கேட்ட அஸ்வினீ தேவர்கள் ஒரு உபாயம் கண்டனர். முதலில் அவர் தலையை வெட்டி ஓரிடத்தில் வைத்து, குதிரைத் தலையை அவர் கழுத்தில் பொருத்தி உபதேசம் செய்யுமாறு வேண்டினார். குதிரை முகத்துடன் தத்தீசி முனிவரும் உயர்ந்த தத்துவங்களை அவர்களுக்கு உபதேசித்தருளினார். அப்போது இந்திரன் வந்து, அவரது குதிரைத் தலையை வெட்டினான். உடனே அஸ்வினீ தேவர்கள் ஒளித்து வைத்திருந்த அவருடைய மனிதத் தலையைப் பொருத்தி பிழைக்கச் செய்தனர். இந்த வரலாறு ப்ரஹ்மதாரண்யக உபநிஷத்தில் விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

எந்தரோ மஹானுபாவு - 43

ஹரிதாஸரும், தனக்கு கசையடி கொடுக்கும் காஜியின் வேலைக்காரர்களின் மீதுள்ள கருணையால் ப்ரபுவிடம் ப்ரார்த்தனை செய்துவிட்டு மூர்ச்சையாகி விழுந்தார். அந்த நிலையிலேயே அந்த வேலைக்காரர்கள், ஹரிதாஸர் இறந்துவிட்டார் என நினைத்து நீதிபதியிடம் இமுத்துச் சென்றனர். காஜி நீதிபதியிடம், “இவனை குழியில் புதைத்தால் மூஸ்லீம் மத வழக்கப்படி இவனுக்கு முக்தி கிடைத்துவிடும். இவன் மத துரோகியாதலால் இவனை கங்கையில் எறிந்துவிடுவதுதான் உசிதமாகும்” என்று கூறவே ஹரிதாஸரை கங்கா ப்ரவாஹுத்தில் வீசிவிட்டார்கள்.

கங்காமாதாவின் சுகமளிக்கும் சீதனமான ஜலஸ்பர்சம் பட்டதுமே ஹரிதாஸர் நினைவு பெற்றார். ப்ரவாஹுத்தில் மிதந்து மிதந்து புலியா கிராமம் வந்தடைந்தார். அவரைப் பார்த்த புலியா கிராம மக்கள் அடைந்த ஆனந்தத்திற்கு அளவே இல்லை. இந்த விஷயம் ஊர் முழுவதும் பரவி அனைவரும் ஹரிதாஸரை தரிசனம் செய்ய ஓடிவந்தனர். முலுக்பதியும், கோராயிகாஜியும் கூட இதைக் கேட்டு ஆச்சர்யமடைந்து அவரைக் காண விரைந்தனர்.

முலுக்பதி வினயத்துடன் ஹரிதாஸரிடம் வந்து கரம் கூப்பிக்கொண்டு, “உங்கள் ப்ரபாவும் தெரியாமல் தண்டனை விதித்துவிட்டேன். தயை கூர்ந்து மன்னித்து அருளூங்கள். இனி நீங்கள் யாதோரு தடையுமின்றி ப்ரஸன்னமாக ஹரி நாம ஸங்கீர்த்தனம் செய்யுங்கள். யாரும் உங்களுக்கு தீங்கு இழைக்க மாட்டார்கள்” என்றார்.

ஹரிதாஸரும் வினயத்துடன், “இதில் உங்களது அபராதம் என்ன உள்ளது? மனிதன் தனது கர்மங்களின்படி துக்கம் அனுபவிக்கிறான். பிறர் இதற்கு நிமித்தமாகத்தான் அமைகிறார்கள். என் கர்ம வினைப்படிதான் எதுவும் நடந்தது. உங்கள் மீது ஏதும் தவறில்லை. எனக்கும், உங்களிடம் எந்த மனஸ்தாபமும் கிடையாது” என்றார். புலியா கிராமத்து வைஷ்ணவர்கள் ஹரிதாஸரிடம் வந்து, அவரது நிலைக்கு வருந்தினர்.

அதற்கும் அவர், “ப்ராஹ்மண பர்சேஷ்டர்களே! நீங்கள் ஏன் வருந்துகிறீர்கள்? ஶராஸ்தரம் அறிந்த உங்களுக்கு பூர்வகர்ம வினையின்றி துக்கம் ஸம்பவிக்காது என நன்றாகத் தெரியாதா? நான் என் காதுகளால் பகவன்நாம நிந்தையை கேட்டேன் அல்லவா! அதற்குத்தான் இந்த தண்டனை! நீங்கள் வருத்தப்பட வேண்டாம். என் சர்த்திற்குத்தான் துக்கமே தவிர, மனதில் எனக்குத் துளிகூட வருத்தமில்லை” என்றார்.

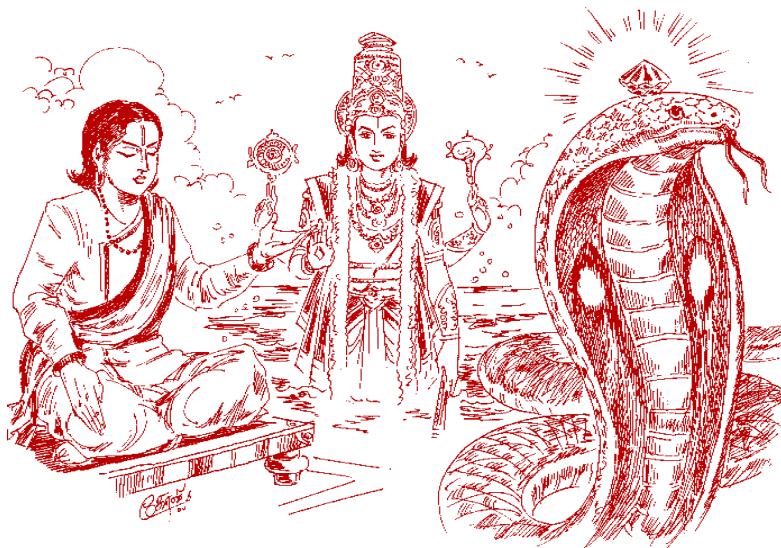
மற்றொரு ஸமயம், தெருவில் சிலர் ம்ருதங்கம் போன்ற வாத்யங்களை வாசித்துக்கொண்டு ஹரிலீலாவை கீர்த்தனம் செய்து கொண்டிருந்தனர். நடனக்கலைஞர் பாடிக்கொண்டே நர்த்தனமும் செய்துகொண்டிருந்தார். தனது குடிலை விட்டு வெளியே வந்த ஹரிதாஸர் க்ருஷ்ண கீர்த்தனத்தைக் கேட்கும் ஆவலில் அங்கு வந்து சேர்ந்தார். அப்பொழுது, காளீய நர்த்தன சரித்திரம் நடந்து கொண்டிருந்தது. நடிகரின் குரல் மதுரமாக இருந்தது. நடனமும் நளினமாக இருந்தது. நளினத்துடன் யசோதை, நந்தன் ஆகியோர் கண்ணன் காளீய மடுவில் குதித்ததைக் கண்டு புலம்பும் காட்சியை அபிநியித்துக் காண்பித்துக்கொண்டிருந்தார். இதைக் கேட்ட ஹரிதாஸர் மூர்ச்சையாகி விழுந்தார். நடிகர் ஹரிதாஸரின் ஸாத்வீக பாவ வெளிப்பாடுகளைக் கண்டு தனது நடனத்தை நிறுத்திவிட்டு ஹரிதாஸரது பாததூளியை எடுத்து தன் தலையில் தடவிக்கொண்டு அதையே துணியில் கட்டி எடுத்துக்கொண்டு தன் வீட்டுக்கு எடுத்துச் செல்ல வைத்துக்கொண்டார்.

அங்கிருந்த மற்றொரு ப்ராஹ்மணருக்கு தனக்கும் அப்படிப்பட்ட மரியாதை கிடைக்க வேண்டும் என்று ஆசை ஏற்பட்டு, அந்த நடிகர் மறுபடி நாட்டியம் ஆட ஆரம்பித்ததும் ஆர்ப்பாட்டத்துடன் மயங்கி விழுவது போல் விழுந்தார். ஆனால், நடிகருக்கு நல்ல அறிவு இருந்தது. அவர் இந்த ப்ராஹ்மனர் டம்பத்துக்காகச் செய்கிறார் என்று உணர்ந்துகொண்டு அவரை படைப்பவென்று அடிக்க ஆரம்பித்தார். அடிதாங்க முடியாமல் அந்த கபடமான ப்ராஹ்மனர் எழுந்து ஓட ஆரம்பித்தார்.

அங்கு இருந்தவர்கள், நடிகளைப் பார்த்து, ஹரிதாஸ் பாவ ஆவேசத்தில் மூர்ச்சித்து விழுந்தபோது அவரைக் கொண்டாடி

விட்டு இவரை மட்டும் இப்படி அடிக்கிறீர்களே? இது என்ன நியாயம்? என்று கேட்டனர்.

அந்த நடிகன் அப்பொழுது, ‘ஹரிதாஸ் பரமபாவபக்தர். அவரது சரீரத்தில் உண்மையாகவே பாவங்கள் உதயமாகி மூர்ச்சை அடைந்தார். இவரோ வேஷதாரி. தன்னை மற்றவர்கள் கொண்டாட வேண்டும் என்ற ஆசையால் நடித்தார். எனவேதான் அப்படி அடித்தேன். ஹரிதாஸர் உயர்ந்த ரத்னம். இவர் கண்ணாடிக்கல் போன்றவர். ஹரிதாஸர் இருப்பதால் நாடே பவித்ரமாகிறது’ என்று கூறிவிட்டு தன் வழியே நடந்து செல்ல ஆரம்பித்தான்.

மஹாத்மா ஹரிதாஸ், புலியா கிராமத்துக்கு அருகில் தனக்கென்று ஒரு குகை அமைத்துக்கொண்டு ஏகாந்தமாக வசித்து வரலானார். அவரது புகழ் மிகவும் பரவி இருந்ததால், அவரை தரிசனம் செய்ய அனேகர் வரலானார்கள். அங்கு வருபவர்க்கு எல்லோருக்கும் சரீரத்தில் ஒரு விதமான அரிப்பு ஏற்படலாயிற்று. இதற்கான காரணம் யாருக்கும் புரியவில்லை. மனதில் அனைவரும் சாந்தியை அனுபவித்தனர். ஆனாலும், இப்படி உடலில் அரிப்பு ஏன் ஏற்படுகிறதென்று புரியாமல் திகைத்தனர். வைத்தியர்கள் அங்கு ஏதோ கொடிய விஷமுள்ள சர்ப்பத்தின் ஸ்வாஸ்த்தால் தான் இப்படி

உண்டாகிறது என்றும், ஹரிதாஸர் மட்டும் எப்படி அங்கு வசிக்கிறார் என்பது ஆச்சரியமாக உள்ளது என்றும் கூறினர். அப்படிப்பட்ட ஸர்ப்பம் வெளியே வந்து சீரினால் அனைவருக்கும் மரணம் ஸம்பவிக்கும் என்றும் கூறினார்கள்.

இதைக் கேட்டு ஜனங்கள் ஹரிதாஸரிடம் வேறு இடத்தில் சென்று வசிக்குமாறு வேண்டினர். மக்களின் வேண்டுகோளைக் கேட்ட ஹரிதாஸ் அவர்களை பராந்தப்படுத்தி, “என்னால் உங்களுக்கு சிரமம் என்றால் நான் நீங்கள் சொல்வது போல் செய்கிறேன். நாளைக்குள் இந்த ஸர்ப்பம் இங்கிருந்து செல்லவில்லையென்றால் நாளை மாலை நான் இந்த இடத்தைத் தியாகம் செய்து விடுகிறேன். நாளைக்கு, ஒன்று இங்கு நான் வசிப்பேன் இல்லையென்றால் அந்த கொடிய ஸர்ப்பம் இருக்கும். இருவரும் இனி சேர்ந்து வசிக்க மாட்டோம்” என்றார். இதைக் கேட்ட மக்கள் ஆனந்தமாக வீடு திரும்பினர்.

மறுநாள் அநேக பக்தர்கள் ஒன்று கூடி ஹரிதாஸரின் முன் க்ருஷ்ணகீர்த்தனம் செய்துகொண்டிருந்தனர். அப்பொழுது அனைவருக்கும் அந்த இருட்டான இடத்திலும் பெரிய ஓளி தெரியலாயிற்று. எல்லோரும் வியப்புடன் அந்த ஓளியை நோக்கினார். விதவிதமான விசித்திர வண்ணங்களுடன் ஒரு மிகப் பெரிய ஸர்ப்பம் வெளியே வந்து கங்கையை நோக்கிச் செல்ல ஆரம்பித்தது. அதன் தலையில் ஒரு பெரிய ரத்னம் போன்ற மணி இருந்தது. அதுதான் அப்படி ஓளிவீசிக் கொண்டிருந்தது. அதைக் கண்டு அனைவரும் பீதி அடைந்தனர்.

ஸர்ப்பம் மெல்ல மெல்ல ஊர்ந்து கங்கைக் கரை வழியாக வெகுதூரம் சென்றது. அன்றிலிருந்து அங்கு வரும் ஸேவார்த்திகளுக்கு சர்த்தில் அரிப்பு ஏற்படவில்லை. பக்தர்களது பெருமை இதுதான். அவர்களது ப்ரபாவத்தின் முன்பு கொடிய நாகமும் தன் ஸ்வபாவத்தை விட்டு வந்தனம் செய்யும். இதுதான் ஹரிதாஸ் போன்ற பக்தர்களின் மஹிமை.

(தொடரும்)

- ஜயந்தி ஜானகிராமன்

ஸ்னாதனப் புதிர் - பகுதி - 7

தொகுப்பு : “ஆத்ரேயன்”, சென்னை.

1. துர்யோதனனின் மனைவியின் பெயர் என்ன? பிள்ளையின் பெயர் என்ன? பாரதப் போரில் 12-ஆம் நாள் என்னவாயிற்று?
2. துர்யோதனனின் பெண்ணின் பெயர்? அவள் யாரை மணந்தாள்?
3. அகஸ்தியரின் மனைவி பெயர் என்ன? அவள் எந்த நாட்டு இளவரசி? அவரது பிள்ளையின் பெயர் என்ன?
4. மலையத்வஜபாண்டியன் யாருக்காகப் போராடினான்? யாரால் மடிந்தான்?
5. பராசரரின் பெற்றோர்கள் யார்? அவரது தாத்தா யார்?
6. பர்க்ஷித் எப்பொழுது ஹஸ்தினாபுரத்திற்கு அரசன் ஆனான்? அவனுக்கு ராஜ்யபரிபாலனத்தில் உதவியது யார்?
7. பர்க்ஷித்தை ஶபித்த முனிகுமாரரின் பெயர் என்ன? - முனிகுமாரரின் தந்தையின் பெயர் என்ன?
8. பர்க்ஷித்தின் பிள்ளையின் பெயர் என்ன?
9. க்ருஷ்ணர் - ருக்மிணிக்குப் பிறந்த பிள்ளையின் பெயர் என்ன - மனைவி அவர்களுக்குப் பிறந்த குழந்தையின் பெயர் என்ன?
10. ஸத்யவதியின் பெற்றோர்கள் யார்? அவளை வளர்த்தது யார்? அவரை முதலில் மனம் செய்து கொண்டது யார்? பிறகு மனம் செய்து கொண்டது யார்? குழந்தைகள் யார் யார்?
11. பகவான் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன், பாரத போர் முடிந்த பிறகு எத்தனை வருடங்கள் பூலோகத்தில் இருந்து வைகுண்டம் சென்றார். ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் வைகுண்டம் சென்ற பிறகு எத்தனை நாட்களில் பாண்டவர்கள் த்திரளாபதி யுடன் சொர்க்கத்தை நோக்கிச் சென்றார்கள்?
12. இனம் பஞ்சபாண்டவர்களின் பெயர் என்ன?
13. பீஷ்மரின் இயற்பெயர் என்ன? அவரது பெற்றோர்கள் பெயர் என்ன?
14. பீமன் - ஹிடிம்பிக்குப் பிறந்த பிள்ளையின் பெயர் என்ன? மஹாபாரதப் போரில் - 16-ஆம் நாள் என்ன ஆயிற்று.

ஸ்னாதனப் புதிர் பகுதி - 7க்கான பதில்களை

நவம்பர் 25-ந் தேதிக்குள் அனுப்பவேண்டும்.

ஸனாதனப்புதீர் - 6-க்கான பதில்கள்

1. த்ருவ சரித்திரம், பூர்மத் பாகவதத்தில் நான்காவது ஸ்கந்தத்தில் 8-வது அத்யாயம் முதல் 13-வது அத்யாயம் வரை தரப்பட்டுள்ளது.
2. நாபியின் பிள்ளை பெயர் ரிஷபதேவர்.
3. ப்ராசீனபர்லிஸ்.
4. தேவஹாதிக்கு ஆத்ம அனுபவத்திற்கான பாதைகளை விவரித்தார். அவைகள் பூர்மத் பாகவதத்தில் மூன்றாவது ஸ்கந்தத்தில் 25-வது அத்யாயம் முதல் 33-வது அத்யாயம் வரை சொல்லப்படுகிறது. பதஞ்சலி யோகஸாஸ்த்ரத்தில் கூறின அஷ்டாங்க யோகங்களை மூன்றாவது ஸ்கந்தத்தில் 28-வது அத்யாயத்தில் சொல்லப்படுகிறது.
5. ஜடபரதரின் தந்தை பெயர் ரிஷபதேவர். ஜடபரதர் பஞ்சஜனி என்பவரை மணந்தார்.
6. கபிலாஸரமத்திற்குச் சென்று தவம் செய்யுமாறு கூறினார். ப்ராசீன பர்லிலிலிற்கு பத்து குழந்தைகள்.
7. தாகத்தால் தவித்தெபாமுது, அருகில் இருந்த ஆஸ்ரமத்திற்குச் சென்று தபோநிலையில் இருந்த முனிவரிடம் தண்ணீர் கேட்டான்.
8. அங்க ராஜாவின் பிள்ளை பெயர் வேனன்.
9. இறந்து கிடந்த சர்ப்பத்தை வில்லின் நுனியில் எடுத்து முனிவரின் தோளில் போட்டுவிட்டு தன் நகரத்திற்குத் திரும்பினான்.
10. சிறந்த வித்யையின் மூலம் பத்திரமாகப் பாதுகாத்து வந்தாள்.
11. தகஷகன் என்ற கொடிய பாம்பு கடித்து ஏழாவது நாள் அரசன் இறப்பான் என்று சபித்தான்.
12. குள்ளமான, கருமையான நிலாதன் என்பவன் வந்தான்.
13. பூர்ணாகப்ரஹ்மத்தைப் பார்த்தான்.
14. ப்ருது என்ற புருஷனும், அர்ச்சிஸ் என்ற பெண்ணும் வந்தார்கள். ப்ருது - விஷ்ணு அம்சம், அர்ச்சிஸ் லக்ஷ்மியின் அம்சம்.

சும்மா இருக்கும் சுகமே சுகம்

கிரேக்க நாட்டு மன்னனான அலெக்ஸாண்டர் உலகெங்கும் படையெடுத்து பல நாடுகளை தனது வசப்படுத்தி வந்தான். அப்பொழுது தனது படைகளோடு ஒருமுறை இந்தியாவிற்கும் வந்திருந்தான். அது ஸமயம், இந்தியாவில் உள்ள ஒரு பெரிய ஸாதுவை, பலரும் மஹாத்மா என்று சொல்லக்கேட்டு, அவரைப் பார்க்கச் சென்றான். அவரோ அலெக்ஸாண்டருக்கு எல்லோரும் தரும் விசேஷ மரியாதையை அளிக்கவில்லை. இது அலெக்ஸாண்டருக்கு கோபத்தை உண்டு பண்ணியது. தன்னை அந்த ஸாது அவமானப்படுத்திவிட்டார் என்று அவன் எண்ணினான்.

அவரிடம், அலெக்ஸாண்டர், “தாங்கள் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்?” என்று கோபமாய் கேட்டான். அந்த ஸாது அதற்கு அமைதியாக, “சும்மா இருக்கிறேன்” என்று பதில் சொன்னார். அலெக்ஸாண்டர் உடன், “ஏன் வீணாக நேரத்தைக் கழிக்கிறீர்கள் - ஏதாவது செய்வதுதானே” என்று ஏனென்மாகக் கேட்டான். அதற்கு அந்த ஸாது, “நீ என்ன செய்யப் போகிறாய்” என அலெக்ஸாண்டரைக் கேட்டார். “நான் உலகம் முழுவதும் படையெடுத்து எல்லா நாடுகளையும் வென்று எனதாக்கிக் கொள்வேன்” என்றான் அலெக்ஸாண்டர். “அதற்குப் பின் என்ன செய்வாய்?” என்று ஸாது கேட்டார். அலெக்ஸாண்டர், “அதற்குப் பின் நிம்மதியாக (Rest) ஓய்வு எடுத்துக் கொள்வேன்” என்றான். உடன் இந்திய ஸாது புன்முறுவலுடன், “அதைத்தான் நான் இப்பொழுதே செய்து கொண்டிருக்கிறேன்” என்றார்.

ஒரு விஷயத்தின் இரு கோணங்கள்

ஒரு பெரிய நகரத்தில் உள்ள இரயில் நிலையத்தில், ஒரு தனவந்தர் தனது உடமைகளுடன், அப்பொழுதுதான் வந்திருந்த ரயிலிலிருந்து இறங்கினார். அவர் தனது உடமைகளை தானே தூக்கிச் சென்றார். இதைப் பார்த்த சிலர், “பெரியவராயும், செல்வந்தராயும் இருந்தும் அவரது பொருட்களை தானே தூக்குகிறார் பார்” என்றனர். அதே தனவந்தர் சிறிதுநாள் கழித்து வெளியூர் சென்று அதே ரயிலில் திரும்பி வந்தார். இம்முறை அவர் தனது உடைமைகளை ஒரு போர்ட்டரிடம் கொடுத்து தூக்கிவரச் சொன்னார். இதைப் பார்த்த சிலர், “இவர் செய்ததே சரி. இவரைப் போன்றோரை நம்பி அல்லவா போர்ட்டர்கள் உள்ளனர்” என்றனர்.

ஒரு மனிதன் ஆயுள் கைதியாகி, சிறைவாஸத்திலிருந்தான். அவனை 20 ஆண்டுகள் கழித்து விடுதலை செய்தனர். விடுதலை செய்தபின், அவன் சிறையை விட்டு, ஒரே ஓட்டமாக ஓடிப் போனான். இதைப் பார்த்தவர்கள், “இத்தனை நாள் அடைத்து வைத்திருந்தார்கள் அல்லவா. அதுதான் ஒடுகிறான்” என்றனர். ஒரு வாரம் கழித்து, அதே சிறைச்சாலையில் இருந்து வேறு ஒரு ஆயுள்கைதி விடுதலையானான். அவனோ, விடுதலையானபின் ஒன்றும் நடவாதது போல், அமைதியாக நடந்து சென்றான். இதைப் பார்த்தவர்கள் “அவனுக்கு சிறையிலிருந்து பழக்கமாகிவிட்டது, அதனால் வெளியில் போக வேண்டும் என்றே தோன்றவில்லை” என்றனர்.

ஒருவர் தான் செய்யும் அனைத்து விஷயங்களையும் வெளியில் சொல்லிவிடுவார். வேறொருவரோ சொல்லவே மாட்டார். உதாரணமாக, ஒருவர் தான் ஏகாதஸ் விரதம் இருக்கப் போவதாகவும், அதுவே தனக்கு லக்ஷ்யம் என்று கூறி வருவார். அவரை ஏன் வெளியில் கூறுகிறீர்கள் என்றால், “அப்படி சொன்னால்தான் எல்லோரும் என்னை கேள்வி கேட்பார். அப்படி கேட்பதினாலேயே வரதத்தை கடைப்பிடிக்கும் அவசியம் ஏற்படும். இல்லாவிடில் என்னால் ஏகாதஸ் வரதமிருக்க இயலாது” என்பார். மற்றொருவர் ஏகாதஸ் வரதம் இருப்பார். ஆனால், வெளியில் சொல்ல மாட்டார். அது ஏன் என்று அவரிடம் கேட்டால், “ஒருக்கால்

விரதம் தவறிவிட்டால், பிறரின் நகைப்புக்கு இடமாவோம். அது வெட்கமாயிற்றே, அதனால் சொல்வதில்லை” என்பார்.

ஒரு பெரிய மஹாத்மா ஸாஸ்தரத்தில் சொல்லியபடி, வர்ணாஸ்ரம தர்மங்களுக்கு கட்டுப்பட்டு, ஆசாரத்தோடு வாழ்ந்து வருவார். அவரை தரிசனம் செய்யும் மக்கள், “மிகவும் உயர்ந்தவர். எந்த நிலையிலும் ஸாஸ்தரத்தில் சொல்லியபடி நடக்கிறாரே” என்று மிகவும் சிலாகித்து பேசுவர். மற்றொரு மஹாத்மா, ஜாதி, மத, பேதம் என்று எதுவும் பார்க்காமல், ஸகல மக்களுடனும் கலந்து பழகுவார். சற்றேனும் வித்யாசம் பாராட்டாமல் அவர்களுள் ஒருவராகவே இருப்பார். இவரை தரிசனம் செய்யும் ஜனங்கள், “ஆஹா! என்ன ஒரு அபார கருணை. இவ்வளவு எளிமையாக இருக்கிறாரே. இவரால்தான் இப்படி இருக்க முடியும்” என்பார்.

ஆக, ஒரு விஷயத்திற்கு இரு கோணங்கள் என்றுமே உண்டு.

**நாவீரதோ துஶ்சரிதாந்தநாஸாந்தோ நாஸமாவறித:/
நாஸாந்தமனஸோ வாஸி ப்ரஜ்ஞாரநேநைனமாப்ருயாத //**

(கடோபநிஷத்)

துந்தத்தையிலிருந்து விலகாதவன், மனதில் ஸமாதானம் இல்லாது அலையும் மனதை உடையவன், நிம்மதி இல்லாத கோபக்காரன், இவர்கள் யாரும் அந்த பரமாத்மாவை அடைய முடியாது. ஏனைலீல், அவர்களுக்கு ஞானமுண்டாகாது.

மிறகு யாருக்குத்தான் அந்த பரமாத்மா கிடைப்பான்?

**தேஷாமேவைஷ ப்ரஹ்மலோகோ யேஷாம் தபோ
ப்ரஹ்மச்சர்யமேஷா ஸத்யம் ப்ரதிஷ்டிதம் /
தேஷாமைஸோ வீரஜோ ப்ரஹ்மலோகோ
ந யேஷா ஜீஹ்மம் அந்துசம் ந மாயா சேதி //**

(ப்ரஸ்னோபநிஷத்)

எவர்களிடம் தவழும், ப்ரஹ்மசர்யமும் ஸத்யமும், நிலைத்து உள்ளதோ, அவர்களுக்கே அந்த ப்ரஹ்மலோகம் (மோகஷம்) கிடைக்கும். எவர்களுக்கு கோணல் புத்தியும், பொய்யும், கபடமும் இருக்கிறதோ அவர்களுக்கு நிர்மலமான பரமபதம் கிடைக்கவே கிடைக்காது.

உத்தவனுக்கு ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனின் உபதேசம்

(சென்ற இதழ் தாடர்ச்சி)

உத்தவன்: தபஸ் என்பது என்ன?

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன்: ஆசையை விடுவதே தபஸாகும்.

உத்தவன்: செரளர்யம் (ஸஹிராயிருக்கும் தன்மை) என்பது என்ன?

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன்: தன்னுடைய வாஸனையை ஜயிக்கும் திறமையே செரளர்யம் எனப்படும். (பிறரை ஜயிப்பது மட்டும் சூரத்தனமாகிவிடாது)

உத்தவன்: ஸத்யம் என்றால் எது?

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன்: எல்லாவிடத்திலும் ஸமமான புத்தியே (ஸர்வம் வாஸாதேவ ஸ்வரூபம் என்ற பாவனை) ஸத்யமாகும்.

உத்தவன்: ருதம் (உண்மை) என்பது எது?

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன்: பரியமான வார்த்தையே ருதம் எனப்படும்.

உத்தவன்: செரளசம் (பவித்ரம் அதாவது சுத்தம்) என்பது எது?

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன்: கர்மங்களில் பற்றில்லாமலிருப்பதே செரளசம். (அழுக்கில்லாமலிருந்தால் மட்டும் சுத்தம் ஏற்பட்டுவிடாது. பலனில் ஆசையில்லாமல் கர்மாவை செய்வதே பவித்ரம்.)

உத்தவன்: த்யாகம் என்பது எது?

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன்: “அனைத்திலும் உள்ள பற்றை விடுதல்” என்பதான ஸன்யாஸமே உத்தமமான த்யாகமாகும்.

உத்தவன்: எது செல்வம்?

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன்: தர்மம்தான் பரியமான செல்வம்.

உத்தவன்: எது யாகம்?

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன்: நான்தான் யாகம் (“யஜ்ஞோ வை விஷ்ணு:” என்பது வேத வாக்யம். அதனால் பகவானே யஜ்ஞஸ்வரூபி. அந்த எண்ணத்தைவிட்ட யாகமானது உத்தமமான யஜ்ஞமாகாது.)

(தொடரும்)

மழையை வேண்டுனேன் அருள் மழையில் நனெந்தேன்

இந்த வருடம் சென்னையில் மழையே இல்லாமல் வறட்சியாக இருந்தபொழுது, பூரி ஸ்வாமிகள் என்னை சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் ஒரு பதிகத்தை முடிந்தபொழுதெல்லாம் தினமும் பாராயனம் செய்து வரும்படி சொன்னார்கள். அந்த பதிகமானது,

வையகம் முழுதும் மாமழை மறந்து
வயலில் நீரிலை மாநிலம் தருகோம்
உய்யக் கொள்க மற்றெங்களை என்ன
ஒளிகொள் வெண்முகிலாய் பரந்தெங்கும்
பெய்யுமா மழை பெருவெள்ளம் தவிர்த்து
பெயர்த்து பன்னிருவேலி கொண்டருஞாம்
செய்கை கண்டு நீன் தீருவடி அடைந்தேன்
செழும் பொழில் தீருப்புங்கூர் உளானே - என்பதாகும்.

“பூரி சுந்தரமூர்த்திநாயனாரின் காலத்திலும், ஒரு ஸமயம், கடும் வறட்சி ஏற்பட, மக்கள் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரை அண்டி மழையை வேண்டினர். உடனே நாயனாரும், தமது தெய்வமான பூரி பரமேஸ்வரனை வேண்ட, நல்ல மழை பெய்து, பூமிக்கும், ஸகல ஜீவராசிகளுக்கும் ஹிதம் ஏற்பட்டதாக நாயனாரின் சரித்திரம் கூறுகிறது” என்ற விஷயத்தையும் பூரி ஸ்வாமிகள் என்னிடம் சொல்லி, அனுதினமும் என்னை பாராயனம் செய்து வரச் சொன்னார்கள். நானும் அன்று முதல் மிகவும் ஸ்ரத்தையாக பாராயனம் செய்து வரலானேன்.

ஸமீபத்தில், பூரி ஸ்வாமிகள் சீர்காழியை அடுத்து உள்ள திருநாங்கூருக்கு திவ்யதேச கைங்கர்ய விஷயமாகச் சென்றிருந்தார்கள். பூரி ஸ்வாமிகள், திருநாங்கூருக்கு அடிக்கடி இது விஷயமாகச் செல்வது வழக்கம். நான் அநேகமாய் பூரி ஸ்வாமிகளுடன் திருநாங்கூர் சென்றது கிடையாது. ஆச்சரியமாக இம்முறை, என்னையும் பூரி ஸ்வாமிகள் உடன் அழைத்துச் சென்றார்கள்.

அங்கு ஓரிருநாட்கள் தங்கி, சென்னை திரும்பும் தினத்தன்று, அருகிலுள்ள சிவலோகநாதன் திருக்கோவிலுக்குச் செல்ல வேண்டுமென்று ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் விரும்பினார்கள். அதன்படி, நாங்கள் அனைவரும் சென்றோம். ‘திருநாளைப் போவார்’ என்ற பெயர் பெற்ற நந்தனார், இந்தக் கோவிலுக்கு தமது இந்த்தாரை சிவபெருமானின் தரிசனம் செய்து வைக்க அழைத்து வந்தார். அங்கு கோவில் வாசலில் பெரிதாக இருந்த நந்திகேப்பவரின் சிலை, சிவபெருமானை மறைக்க, நந்தனார் மனமுருகி தரிசனத்திற்காக வேண்டினார். கருணைக்கடலான சிவபெருமான், தமது வாஹனமான நந்திகேப்பவரரை விலகச் சொல்லி, கோபுர வாயிலிலிருக்கும் நந்தனாருக்கு தரிசனம் கொடுத்தார். அன்று விலகிய நந்தி இன்றும் அப்படியே உள்ளது. இந்த விஷயங்களை எல்லாம் ஸ்மரித்துக்கொண்டே எங்களை அழைத்துச் சென்றார்கள் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள்.

கோபுர வாசலில் உள்ளே நுழைந்த நான், அங்கிருந்த ஓர் கல்வெட்டைப் பார்த்து, ஆச்சர்யமடைந்து, ஸ்தம்பித்துப் போனேன். ஏனெனில், அதில், தலத்தின் பெயர் ‘திருப்புன்கூர்’ என்று போட்டிருந்தது. மேலும் ஸந்திதி அருகில் மற்றொரு கல்வெட்டில் எந்த பதிகத்தை நான் அனுதினமும், ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் சொல்லி பாராயணம் செய்து வந்தேனோ, அது பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. ஸந்தோஷமாக நான் ஸ்ரீஸ்வாமிகளிடம் அதைச் சுட்டிக் காண்பிக்க, அவர், “நான் சமார் பதினெந்து வருடங்களுக்கு முன்பு இங்கு வந்துள்ளேன். அதன்பின், எனக்கு வரவேண்டுமெனும் எண்ணமே தோன்றியதில்லை. உன்னை நான் மழைக்காகவே பாராயணம் செய்யச் சொல்லி இருந்தேன். நீயோ அதை மந்திர ஆவ்ருத்தி போல் சொல்லி வந்தாய். ஏதோ ஒரு சக்தி, உன்னை இங்கு அழைத்து வரும்படி என்னைத் தூண்டியது. ஒரு மந்திரத்தை ஸதா ஆவ்ருத்தி செய்து வந்தால் அந்த தெய்வ தர்சனம் ஏற்படும் என்று கூறியுள்ளது. நீ இந்த சிவலோகநாதஸ்வாமி மேல் ஸந்தரமூர்த்தி நாயனார் பாடிய பதிகத்தை ஆவ்ருத்தி செய்து வந்ததன் பலனாக அந்த தெய்வ தரிசனம் கிடைத்தது என்பதை அவர் சொல்லிக் கேட்டவுடன் எல்லையில்லா ஆனந்தம் அடைந்தேன்.

- நிர்மலாகிரி

பாலகர்களுக்கு ஒரு கதை - 47

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயத்தில், ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன், ஸ்ரீ ராமானுஜர் என்னும் ஆசார்ய புருஷர் ஸ்ரீபெரும்புதூரில் அவதரித்தார். அளவிட முடியாத ஸ்ரீ ராமானுஜரின் கருணையைப் பற்றிய ஒரு ஸம்பவத்தைப் பார்ப்போம்.

ஒரு ஸமயம், ‘திருவஷ்டாக்ஷர’ மந்தர உபதேசத்தை பெறும் பொருட்டு, ஸ்ரீ ராமானுஜர், தாம் அப்பொழுது தங்கியிருந்த காஞ்சிபுரத்திலிருந்து திருக்கோட்டிழூரில் இருந்த நம்பியிடம் சென்று விண்ணப்பித்தார். அவர் ராமானுஜரின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கினாரெனினும், உபதேசம் செய்யவில்லை. ஏதோ ஒரு காரணம் காட்டி, ராமானுஜரை மறுமுறை வருமாறு அனுப்பி விட்டார். இப்படி ராமானுஜர் 17 முறை சென்று உபதேசம் பெறாமலே திரும்பி வந்தார். இதற்காக ஸ்ரீ ராமானுஜர் தனது பொறுமையை இழக்கவில்லை. 18-வது முறையாக மறுபடிழும் சென்று, உபதேசத்தை வேண்டினார்.

திருக்கோட்டிழூர் நம்பி அவர்களும், ராமானுஜரின் அலாதி பொறுமையையும், திருவஷ்டாக்ஷரத்தை முறையாக பெறுவதில் உள்ள ஆர்த்தியையும், ஸ்ரத்தையும் மிக்க கொண்டாடி, தக்கதொரு ஸமயத்தில், உபதேசம் செய்தருளினார். அப்படி உபதேசம் செய்த காலத்தில், திருக்கோட்டிழூர் நம்பி அவர்கள் ஸ்ரீ ராமானுஜரிடம், “இந்த உபதேசத்தை யாருக்கும் நீ உபதேசிக்கக் கூடாது. அப்படி செய்தால், நீ நரகத்தை அடைவாய். நீ மட்டும் திருவஷ்டாக்ஷரத்தை ஜபித்து வந்தால், மோகஷமடைவதில் யாதொரு தடையுமிராது” என்றும் சொன்னார். பின்னர், திருக்கோட்டிழூர் நம்பிகளை, ராமானுஜர் ஸேவித்துக் கிளம்பினார்.

வெளியில் வந்த ஸ்ரீ ராமானுஜர், ஒருவித பரவச நிலையில் காணப்பட்டார். அவரது கவலையெல்லாம் நீங்கப் பெற்றவர்போல் காணப்பட்டார். தான் மட்டும் கரையேற அவர் அவதரிக்கவில்லையே! தான் பெற்ற உபதேசம் மோகஷத்தைப் பெற்றுத் தரும் என்று ராமானுஜருக்கு நன்றாகத் தெரிந்துவிட்டது. இதை அனைவருக்கும் உபதேசித்து, அவர்கள் அனைவரையும் மோகஷமடையச் செய்ய வேண்டுமென்பதே அவர் என்னம்.

உபதேசம் பெற்ற உடன் நேரே கோயில் கோபுரத்தின் மேல் ஏறினார் ராமானுஜர். மக்கள் அனைவரையும் வருமாறு அழைத்தார். ராமானுஜருக்கு ஆசைப்பட்டது நடந்துவிட்டது. அவர் உள்ளமோ உற்சாகத்தில் கரைபுரஞ்சிறது. அவர் இறங்கியிருக்கும் முயற்சியின் புனிதமே அவருக்கு பெரிய தெம்பைக் கொடுக்கிறது. இக்காரணங்களினால், அவர் குரலில் ஒரு மதுரமும், இன்றியமையாத அழைப்பும், ஈர்ப்பும் இருந்தது. பன்முறை மக்களை கூப்பிட்டார். பின், ராமானுஜர் உரத்த குரலில், விசாலமான ஹருதயத்துடன், அளவிடற்கரியாத கருணையோடும், அன்போடும், அனைவருக்கும் திருவங்டாக்ஷர் மஹாமந்த்ரத்தை உபதேசித்தார். அனைவரையும் அம்மந்த்ரத்தை ஓதி வரும்படியும் கேட்டுக்கொண்டார்.

நடந்த விஷயங்களை அறிந்த திருக்கோட்டியூர் நம்பி, ராமானுஜரை வரவழைத்து கோபித்துக்கொண்டார். “நான் சொன்னதை அலட்சியம் செய்துவிட்டாயே! உனக்கு நரகம் நிச்சயம்” என்றார். ராமானுஜர் சற்றும் கலங்காது, திருப்தியான உள்ளத்துடன், “அதனால் பாதகமில்லை. இம்மக்கள் அனைவரும் மோகஷமடைவாராயின், நான் ஒருவன் நரகம் செல்ல சித்தமாயுள்ளேன்” என்றார். திருக்கோட்டியூர் நம்பி அவர்கள், ராமானுஜரின் கருணையை எண்ணி, எண்ணி வியந்து போனார். ஸ்கல விதத்திலும் ராமானுஜரை ஆசீர்வதித்து அனுப்பி வைத்தார்.

ஸ்ரீ வைத்தியநாதயர் 1931-லும், பின்பு காந்தியடிகள், ஈ.வே.ரா. பெரியார் போன்றவர்களும், தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தவர் என்று அழைக்கப்பட்டு வந்தவரை கோயிலுக்குள் அழைத்துச் சென்றனர். கடந்த ஆண்டுகளில் வர்ணாஸர்ரம தர்மங்களும், ஜாதிக்கட்டுப்பாடுகளும் அவ்வளவு இல்லை. ஆனால், ராமானுஜர் வாழ்ந்த காலத்திலோ மிகுந்த கட்டுப்பாடுகள் உண்டு. அக்காலத்திலேயே, ராமானுஜர், தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தவர் என்று அழைக்கப்பட்டவரை, “திருக்குலத்தோர்” என்று பெயரிட்டு, கோயிலினுள் அழைத்துச் சென்று தரிசனம் செய்து வைத்தார். இதிலிருந்து ராமானுஜர் செய்ததே முதல் மற்றும் உண்மையான ஸமுதாயப் புரட்சி என்றும் தெரிகிறது.

ஸ்ரீ ராமானுஜரைப் போன்ற உத்தமமான அவதார புரஷரின் சரித்திரம் பாலகர்களான நமக்கு பரந்த மனப்பான்மையும், தூய சிந்தனையையும் வளர்க்கும்.

காயத்ரீ மஹிமை

காயத்ரியின் மஹிமையை சொல்லியும், எழுதியும் மாளாது. இந்தரன், தேவர்களுக்கு அரசனானதும், பர்வதங்களின் சிறகுகளை வெட்டியதும், வருந்தரனை அடக்கியதும், அவ்வாறே மற்ற தேவர்கள் தங்கள் தபோபலத்தினால் தேவர்களானதும், விஸ்வாமித்ரர் வேறு ஸ்வர்க்கத்தைப் படைத்ததும், அகஸ்த்யர் ஸமுத்ரத்தையே குடித்ததும், கச்யபர் உலகையே படைத்ததும் எல்லாம் காயத்ரியின் மஹிமையே.

ஸ்ரீ ராமர், ராவணனை வென்றதும், ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் ஸர்வபூஜ்யனாய் இருந்ததும், அர்ஜூனன் காலகேய நிவாதகவசர்களை வென்றதும், ஸ்வர்க்கம் போய் இந்தரனின் அபிமான புத்ரனாக இருந்ததும், பரசுராமர், இருபத்தேழு தலைமுறை அரசர்களை அழித்ததும் காயத்ரியின் மஹிமையே.

காயத்ரியே ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபம். காயத்ரியை உபாலித்ததால்தான், நமது முன்னோர்கள் அபாரசக்தி உடையவர்களையும், பரம்பரையாக ப்ரஹ்மதேஜஸ் உள்ளவர்களாயும் உலகம் முழுவதும் பூஜிக்கத் தக்கவராயும் இருந்தனர். இஹத்திலும், பரத்திலும் கேஷமத்தைப் பெற காயத்ரியே சிறந்த மந்திரம்.

- ஸ்ரீ க்ருஷ்ணப்ரேமி ஸ்வாமிகள்

மனிதனுக்கும், விலங்குக்கும் அநேக விஷயங்களில் ஒற்றுமை உண்டு. மனிதன், விலங்கு இருவருக்கும் ஆஹாரம், தூக்கம், மைதுணம், சுகம், துக்கம், போன்ற விஷயங்கள் பிராதவராணவை. ஆனால், மனிதனுக்கு இருக்கும் பகுத்தறிவு விலங்கிற்கு கிடையாது. விலங்கினால் தனது பார்வையை உன்முகமாகச் செலுத்தி ஆத்மாவைப் பார்க்க இயலாது. மனிதன் தனது அறிவை கடவுளை அடையும் வழியில் ப்ரயோகிக்க இல்லையெனில், அந்த மனிதனும், விலங்கும் ஒன்றே.

- ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள்

ப்ருந்தாவனமும் நந்தகுமாரனும் - 6

ப்ருந்தாவனத்தில் உள்ள நந்த கிராமத்தில் நந்தபாபாவின் ஒரு கோவில் உள்ளது. சுமார் 90 வருடங்களுக்கு முன்பு அந்தக் கோயில் மிகவும் சிதிலமடைந்த நிலையில் இருந்தது. அந்தக் கோவிலில் தரையெல்லாம் மேடுபள்ளமாகவும் கரடு முரடாகவும் இருந்ததால் நந்தவாலாவான ஐகன்மோஹன கண்ணனுக்கு அங்கு தவழ்ந்து ஓடி விளையாடுவது கஷ்டமாக இருந்தது. கண்ணன் நினைத்தான், “இந்தத் தரையெல்லாம் பளிங்காக இருந்தால் நமக்கு சௌகரியமாக இருக்குமே” என்று. அவன் அகிலாண்ட கோடி ப்ரம்ஹாண்ட நாயகனல்லவா !

“ஸங்கல்ப மாத்திரத்தில் தன் மாயா விலாசத்தால் இந்தச் சிறிய ஆசையை நடத்திக் கொள்ள முடியாதா என்ன?” அவசர்யம் முடியும். ஆனாலும், ப்ருந்தாவனத்தில் அவனது நிலையே வேறு. அவன் இங்கு ப்ரபுவாக இல்லையே! நந்த யசோதாவிற்கு செல்லப்பிள்ளை, ஸ்ரீதாமா, ஸாதாமா ஆகியோருக்கு தோழன். கோபிகைகளுக்கோ வெண்ணைத் திருடன், கோபாலன், ராஸவிழாரி - இப்படி பலவிதமான அன்பில் கட்டுப்பட்டு அல்லவா உள்ளான். இங்கு அவனுக்கு ஒரே கூட்டுரையும் வரஜவாலிகளின் ப்ரேம ஸேவையின் ருசியை அனுபவித்து, தனது ரலிக ஸரிகாமணி என்ற பட்டத்தை அர்த்தமுள்ளதாக ஆக்குவதுதான்!

தனது ப்ரேம பக்தர்கள் தருவதைத் தான் உண்டு மகிழ்வான்! ப்ரேமையுடன் வரஜபூமியில் எழுப்பிய குடிசையைப் போல் அவனுக்கு வைகுண்டத்திலும் ஒரு மாளிகை கிடைக்குமா? தன்னுடைய அனைத்து சக்தியையும் அவன் ப்ருந்தாவனத்தில் தூர நிற்க வைத்து விடுவான். ஏனென்றால், அவற்றின் ஸாந்தித்யத்தால் ஒருவேளை ப்ரேமரஸ்த்தை சுவைப்பதில் ஏதேனும் தடை வந்து விட்டால் என்ன செய்வது? என்பதால்.

தனது கோயிலுக்கு பளிங்கு கற்களாலான மழுமழுப்பான தரையையும் யாராவது ப்ரேம பக்தன் மூலம்தான் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என நந்தவாலா முடிவு செய்தான். ஆனால், அவன் தனது

தேவைகளைத் தனது பக்தர்களிடம்தான் லஜ்ஜையின்றி கேட்டுப் பெற்றுக்கொள்வான். பக்தர்களை விட அவனுக்கு உயர்ந்தது எது? அவன் சொல்வதைக் கேட்கும் பக்தர்கள்தான் அவனுக்கு உறவு, அவனது தோழர்கள், அவனது ஸ்கோதரர்கள்! தன்னைச் சேர்ந்தவர்களிடம் தன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ள யார்தான் வெட்கப்படுவார்கள்! யார் மூலமாக தன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என நந்தலாலா நினைக்கிறானோ அந்த வ்யக்தி அவனைச் சேர்ந்தவராக இல்லாவிட்டாலும் எப்படியாவது அவரை மயக்கி தன்னிடம் ஈடுபாடு கொள்ளச் செய்துகொள்வதிலும் அவன் ஸமர்த்தன். அவனிடம் உள்ள மோஹினி சக்தியால் அந்த நபரிடம் தன் ரூபத்தை ஒரு தரம் காட்டுவான். அவ்வளவுதான். யாராக இருந்தாலும் அவனிடம் மயங்குவதோடில்லாமல் பிறகு வேறொங்கும் செல்லவும் மாட்டார்கள். கண்ணனிடம் பித்தேறிக் கிடப்பார்கள். பார்ப்பதற்கு குழந்தையைப் போல் ஸாதுவாக இருப்பான். ஆனால், பாதத்தில் உள்ள நகம் முதல் சிரம் வரை இந்த சாதுர்யத்தால் நிரம்பியவன் நந்தகுமாரன்.

இப்படி அவன் ஸாமர்த்தியத்தைக் காட்டிய ஒரு கதையைப் பார்ப்போம். ராஜஸ்தானில் ஆல்வார் என்ற ஜில்லாவில் உள்ள சௌதரி நகலா என்ற கிராமத்தில் ஸ்ரீ நாவல்கிசோர் என்ற ராமானுஜ ஸம்ரதாயத்தைச் சேர்ந்த கெளடதேசத்து ப்ராஹ்மணர் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் விஷ்ணு உபாசகர். அவரது அன்னை ஹீராதேவியும் சிறந்த பக்தை. அவன் நந்தலாலாவை உபாசனை செய்து வந்தாள். அவனிடம் நந்தலாலாவுக்கு அதிபிரியம். ஒருமுறை அவன் இரண்டாவது மாடியிலிருந்து தவறி விழுந்தபொழுது, நந்தலாலா அவளைத் தன் மடியில் ஏந்திக்கொண்டு ஒரு சிறு காயமும் ஏற்படாமல் காத்தான். உடனே அவன் ப்ரந்தாவனத்துக்கே சென்று தன் வாழ்நாளைக் கழிக்க நிச்சயித்தான். ப்ரந்தாவனத்தில் வந்து தங்கிய அவருக்குத் துணையாக ஸ்ரீ நாவல்கிசோரும் சென்றார். சிறிது காலத்தில் ஹீராபாயை கண்ணன் அவளைத் தனது நிரந்தர இருப்பிடத்திற்கு ஸேவைக்காக அழைத்துக்கொண்டான். அன்னையின் பக்தி, வைராக்யம் ஆகியவற்றின் ப்ரபாவம் நாவல்கிசோரிடமும் இருந்தது. தாயாரின் மறைவுக்குப் பிறகு மிகவும் தீவிரமாக அவரும்

பக்தி செய்து வரலானார். தனது செல்வத்தை எல்லாம் வைஷ்ணவர்களுக்கு அளித்து அவர்களுக்கு ஸேவை செய்து காலத்தை கழித்தார். தனது பத்னியுடன் நந்தகிராமத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார். அங்கு நித்யம் பஜனை செய்து கொண்டு காலத்தைக் கழித்தார். ஒருநாள் தன் மனைவியிடம், “இங்கு கள்ளர் பயம் அதிகம். உன் நகைகளை என்னிடம் தா. பத்திரமாக வைத்துவிட்டு வருகிறேன்” என்றார். அவள் மறுக்காமல் கழற்றித் தந்தாள். அவற்றை விற்று நாவல்கிசோர் வைஷ்ணவர்களுக்கு உணவளித்து ஸேவை செய்தார். பத்னி கேட்டாள், “நகைகள் எல்லாம் எங்கே வைத்தீர்கள்” என்று. நாவல்கிசோர், “நந்தலாலாவின் பெட்டகத்தில் வைத்துள்ளேன்” என்றார். பத்னியும் பக்ததான். உடனே புரிந்துகொண்டாள். ஏதும் தகராறு செய்யவில்லை.

சிறிது நாட்களுக்குப் பிறகு தன் பத்னியை அவளது தாய்வீட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டு ஏகாந்தமாக வைராக்கியத்துடன் வசிக்கலானார். மிகவும் ஆசார்சீலரான அவர் மாதுகரியிலும் தான்யங்கள்தான் கேட்டுப் பெறுவார். தானே சுத்தமாக சமைத்து மஹாவிஷ்ணுவுக்கு நெநவேத்யம் செய்துவிட்டுத்தான் தான் உண்பார். ஹீராபாயின் ஸம்பந்தத்தால் நந்தலாலாவுக்கு நாவல்கிசோரிடமும் ப்ரேமை உண்டாயிற்று. இதுதான் அவனது வழக்கம். தன் பக்தர்கள் மட்டுமன்றி பக்தர்களின் பந்துக்களிடமும், முன்னோர்களிடமும், பின்னால் வரும் ஸந்ததியினரிடமும் அவர்களது பூமிவரை அனைத்திலும் அவன் சொந்தம் கொண்டாடிக்கொள்வான்! நந்தலாலாவுக்கு நாவல்கிசோரிடமிருந்துதான் பளிங்குத்தரை கேட்டுப் பெறவேண்டும் என்று ஸங்கல்பம் ஏற்பட்டது! ஆனால், அவனுக்கு கொஞ்சம் ஸங்கோஜமாக இருந்தது. ஏனெனில், நாவல்கிசோர் விஷ்ணு உபாசகனாயிற்றே! நந்தலாலாவின் நகரத்தில் வசித்தாலும் அவனது கோவிலுக்குச் சென்று தரிசனம் செய்து வந்தாலும் நாவல்கிசோர் ஸ்ரீவிஷ்ணுவை தான் உபாசனை செய்து வந்தார். நந்தலாலாவிடம் விசேஷ பக்தி அவருக்குக் கிடையாது.

நந்தலாலா தனது மந்திரப் ப்ரயோகத்தை ஆரம்பித்தான். ஒருநாள் நாவல்கிசோர் மாதுகரிக்காக ஒரு வீட்டின் மூன் நின்றார். அந்த வீட்டின் பெண்மணி உள்ளிருந்து கோதுமைமாவு கொண்டு

வர உள்ளே சென்றாள். திண்ணையில் அவளது இரு சிறு பிள்ளைகள் ஒரே தட்டிலிருந்து ஸமைத்த உணவை தனது கைகளால் அள்ளித் தின்று கொண்டிருந்தன. நாவல்கிசோர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே அதே தட்டிலிருந்து க்ருஷ்ணனும் பலராமனும் அந்த எச்சில் உணவை தங்கள் கைகளால் அள்ளித் தின்பதைக் கண்டார். நான்கு குழந்தைகளின் கைகளும், வாயும் அன்னதால் பூசப்பட்டு இருந்ததையும் நாவல்கிசோரைப் பார்த்துப் பார்த்து அவரை நகையாடுவது போல் கைகளைத் தட்டிக்கொண்டே உணவை அள்ளி உண்பதையும் கண்ட அவர் குழந்தைகளின் லாவண்யத்தால் மோஹமடைந்து ஸ்தம்பித்து நின்றார்.

உள்ளேயிருந்து வந்த பெண்மணி “பாபா, மாவை வாங்கிக் கொள்ளுங்கள். குழந்தைகள் சாப்பிடுவதையே கண் கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டு நிற்கிறீர்கள்” என்றாள். நாவல்கிசோருக்கு கண், காது எதுவும் வேலையை செய்யவில்லை. க்ருஷ்ண பலராம ஸௌந்தரர்யத்தில் மனதைப் பறிகொடுத்து சிலைபோல் நின்று கொண்டு இருந்தார்.

(தொடரும்)
- ஜயந்தி ஜானகிராமன்

பகவான் ரமணின் நாமநில்டை

- தேவராஜ் முதலியாரின் “தாயும் நீயே,
தந்தையும் நீயே” புத்தகத்திலிருந்து

“பக்தி மார்க்கத்தை அனுஷ்டித்த மஹாத்மாக்கள் எந்த அளவிற்கு நாம ஜபத்தை சிலாகித்துப் போற்றியிருக்கிறார்களோ அதற்கு எவ்விதத்திலும் குறையாமல் பூர்ண ரமண பகவானும் சில பக்தர்களிடம் நாமஜபத்தின் மஹிமையைப் பற்றி கூறியிருக்கிறார். ‘விஷன்’ (vision) எனும் தமது பத்திரிக்கையில் ஸ்வாமி ராம்தாஸ், நாம ஜபத்தின் மஹிமையை விளக்கி எழுதிய கட்டுரையைப் பற்றி பகவான் பூர்ண ரமணர் என்னுடன் பேசியபோது நாமஜபத்தைப் பற்றிய பகவானது இக்கருத்து எனக்குத் தெளிவாக விளங்கியது. ஸ்வாமி ராம்தாஸ் அக்கட்டுரையில் நாம ஜபத்தை மிகவும் போற்றிப் பரிந்துரைத்திருந்தார். பகவான் அக்கட்டுரையின் கருத்துக்களைத் தாம் முற்றிலும் ஆமோதிப்பதாகக் கூறினார். மேலும் மஹாபக்த விஜயத்தினின்றும், நாமதேவரின் நாமஜப மஹிமை பற்றி உறுதியாகவும் மேலும் நம்பிக்கையூட்டுவதாகவும் கூறியிருந்த பகுதியை எனக்குச் சுட்டிக்காண்பித்தார். பகவான் ரமணர், ‘கடவுளும், கடவுள் நாமமும் வேறால்’ என்று தெளிவாகக் கூறினார்.

இரு ஸமயம், பூர்ண ரமண பகவானை, பக்தர் ஒருவர் அன்றாடம் தரிசனம் செய்து வந்தார். அவரிடம் தீய பழக்கம் ஒன்று இருந்தது. குருவானவர் தன் சிங்யர்களிடம் உள்ள தீய விஷயங்களைச் சுட்டிக்காட்டி நல்வழிப்படுத்துவார். தன்னுடைய மெய்யடியார்களிடம் கூறுவேண்டியதை மறைமுகமாகக் கூறுவது பகாவன் பூர்ண ரமணர் கையாண்ட முறையாகும். ஒருநாள், அந்த பக்தர், தரிசனத்திற்கு வந்தபொழுது நாய் ஒன்று வாயில் மலத்துண்டுடன் ஹாவில் நுழைந்தது. பகவான் ரமணர் அந்த நாயிடம், “ஓன்று, மலத்துண்டை கீழே போட்டுவிட்டு என்னிடம் வா. அல்லது இங்கு வராதே” என்று கூறி அந்த பக்தருக்குக் குறிப்பால் உணர்த்தினார். அந்த பக்தரும் அதை உணர்ந்து, திருந்தி அதை ஒரு பாடலாக எழுதியுள்ளார். அந்தப் பாடல் பின்வருமாறு.

“அடியேன் ஓர் தீய அக்நெறி நடத்தல்
அறிந்தெனை திருத்திட நின்னை
அடுத்துறை நாயெயான்று எடுத்தொரு மலத்துண்டு
அருகுற நீ அதைப் பார்த்து
விடுதிதிப் பழக்கம் அலது ஏனை விட்டு
வீலகிடென்று உரைத்தனது அஞ்ஞை
அடியனுள் பதித்தாய் அந்த நாய்மூலம்
ஆத்தனே ரமணமா தேவே”

-பூர்ண ரமணதேவமாலை, பாடல் 16

ஸ்வாமிகளின் ஸம்பாத்தைகளிலிருந்து - 74

குமலியிற் கேடைய் நானென்னுறுதியாய்
நாடினின் னுறுவேன் அருணாசலா. - தொடர்ச்சி

ப்ராணசக்தியை சேர்த்துக் கொண்ட யோகியானவன், இந்திரியங்களை அடக்க வேண்டும். கண்ணால் ஒரு மின்விசிறியை பார்க்கிறோம். உடன் அந்த மின்விசிறி ஸம்பந்தமான எண்ணங்கள் நம் மனதில் எழும். அந்த அறையில், அதுபோல் எத்தனை மின்விசிறிகள் உள்ளன, அவை எப்படி சூழலுகின்றன என்று இப்படி எண்ணங்கள் எழும். இப்படி கவனம் சிதறுவதால், கண்ணை மூடிக் கொள்வதே நல்லது. ஆனால், இப்படி இந்திரியங்களை வெளிப்படையாக வேலை செய்வதை நிறுத்தினால் மட்டும் போதாது. உதாரணமாக, கண்ணை மூடிக் கொண்டால் மட்டும் போதாது. ஏனெனில், கண்ணை மூடினாலும், மின்விசிறியைப் பற்றின காட்சியோ, எண்ணமோ தோன்றும். அல்லது அந்த மின்விசிறி சூழலுவது மனக்கண் முன் தோன்றும். இதைத் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், வெளியில் ஒரு விளக்கு எரிகிறது. ஒருவர் கண்ணை மூடிக் கொண்டு இருக்கிறார். அப்படி இருந்தும், அவருக்கு வெளியில் விளக்கு எரிகிறதா இல்லையா என்று தெரியும். ஆக, கண் அதிகுக்கமமாக வேலை செய்கிறது என்பது உண்மை. அதனால், இந்த கண் இந்திரியம், இப்படி குக்கமமாய் வேலை செய்வதையும் நிறுத்தவேண்டும். இதேபோல் மற்ற இந்திரியங்கள் மூலம் கவனம் சிதறுவதை தவிர்க்க வேண்டும்.

வெளியில் எவ்வளவு சப்தம் கேட்டாலும், அதை கேட்காத அளவு காது பழக்கமாக வேண்டும். எந்தவிதமான வாசனை வந்தாலும், அதை கிரஹி க்காத அளவுக்கு மூக்கு பழக்கமாக வேண்டும். நாக்கு எந்தவிதமான ருசியையும் அனுபவிக்க ஆசைப்படுவதிலிருந்து விடுபட வேண்டும். தோலில், ஒரு எறும்பு கடித்தால் கூட, அது தெரியக்கூடாது இப்படி ஸ்பரிச இந்திரியம் இருக்க வேண்டும்.

மேற்கண்ட மாதிரி இந்திரியங்கள் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக, காது செவிடாவதோ, கண் குருடாவதோ, லக்ஷ்மியில்லை. இந்திரியங்கள் செயலற்றுப் போக வேண்டும் என்பது லக்ஷ்மியில்லை.

இந்தியங்கள் அடங்கி இருக்க வேண்டும் என்பதே நோக்கம். இவ்வாறு மேற்சொன்னபடி இந்தியங்கள் அடங்கி இருந்தால் மட்டும் போதாது. இந்தியங்கள் அடங்கியதால் ஏற்பட்ட மனதின் சக்தியை, ஒரே புறமாக செலுத்த வேண்டும். செலுத்த வேண்டியது எப்படி என்றால் பார்வையை உன்முகமாக நன்கு திருப்ப வேண்டும். எண்ணங்களே இல்லாத நிலையில் ‘அஹம்’ ‘அஹம்’ என்று ஸதா ஸ்புரித்தவாறு இருக்கும். அங்குதான் பார்வையை செலுத்த வேண்டும். இதற்கு தாரணை என்று பெயர்.

தாரணையில் மனது நன்றாக ஊறிப் போய்விட்டால், ஸகல இந்தியங்களும் கட்டுக்குள் வந்துவிடும். வெளியில் ஏற்படும் காட்சிகளும் அடிப்படையில் போய்விடும். இப்படி ஒரு நிலையில் ஸதாஸர்வகாலமும் இருந்தால், அதற்கு தியானம் என்று பெயர்.

தியானம் வந்துவிட்டால், மனது நன்றாக லயமாகியிருக்கிறது என்று அர்த்தம். தியானத்தில் ‘நான்’, ‘நான்’ என்று எங்கு ஸ்புரிக்கிறதோ, அதைப் பார்த்த வண்ணமாகவே இருக்க வேண்டும். இந்த ஆத்மஸ்வரூபம், ஆத்ம ஸ்வரூபத்தைப் பார்ப்பவன், பார்க்க வேண்டும் எனும் தியானத்தில் உள்ள ப்ரயத்தனம் இந்த மூன்றும் தியானத்தில் உண்டு. இந்த மூன்றும் கொஞ்ச காலத்தில் அடிப்படையில் போய்விடும். அதுவே ஸமாதி. அங்கு பார்க்கக் கூடிய காட்சியுமில்லை. பார்க்க வேண்டிய செயலுமில்லை. பார்ப்பவனுமில்லை. இந்த மூன்றும் விலகினால், பேரானந்தம் ஏற்படும்.

இந்த ஆனந்தம் ஆரம்பத்தில் தியானம் செய்யும்பொழுது ஏற்படும். தியானம் கலைந்தவுடன் விட்டுவிடும். இம்மாதிரி நல்ல தியானம் சித்தித்தவன், தியானம் கலைந்தவுடன் உலக விவகாரங்களில் பழக இயலாது. அவன் தடுமாறுவான், சிறிது நேரம் கழித்து சரி செய்து கொள்வான். இது எப்படி என்றால், ஒரு வீட்டில் உள்ள அனைவரும் ஒரு விசேஷ காரியமாக ஒருநாள் விடியற்காலையில் கிளம்ப வேண்டும். பெரியவர்கள் அனைவரும் 5 மணிக்கு எழுந்து தயாராகிவிட்டனர். அந்த வீட்டில் ஒரு 4 வயது குழந்தை அசந்து தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. வழக்கமாக அது 7 அல்லது 8 மணிக்குதான் தூக்கத்திலிருந்து விழித்துக் கொள்ளும். இன்றோ, அது சீக்கிரம் எழ வேண்டும். பெரியவர்கள் அனைவரும் எழுந்து தயாராகும் பொழுது, பலவிதமாக சப்தம் ஏற்பட்டது. சமையல் பாத்திரங்களின் சப்தம் விடியற்காலையில் நிசப்தமாக இருந்ததால், பெரிதாகக் கேட்டது. இது எல்லாம், யார் தூங்கிக்

கொண்டிருந்தாலும் அவர்களுக்கு ஒரு விழிப்பை நிச்சயம் கொடுத்து விடும். ஆனால், அந்த குழந்தைக்கு அப்படி ஏதும் நடக்கவில்லை. அது விழிப்பின்றி சுகமாய் தூங்குகிறது.

தியானத்தில் நன்கு ஆழ்ந்த ஸாதகன் கிட்டத்தட்ட இப்படித்தான் இருப்பான். வெளிவிஷயங்கள் அவனை ஒருவிதத்திலும் பாதிக்காது. குழந்தைக்கு காது நன்கு கேட்டாலும், (காது சரியாகத்தான் உள்ளது. அதில் கோளாறு இல்லை.) மனது வயப்பட்டதால், எப்படி கேட்காமல் இருக்கிறதோ, அது போலவே நல்ல தியானம் சித்தித்த ஸாதகனை வெளி விஷயங்கள் உபத்திரவிக்காது.

மறுபடி மேற்கண்ட விஷயத்துக்கு வருவோம். அவசியம் என்பதால், (குழந்தையை தனியே விட்டுச் செல்ல முடியாது. திரும்பி வர நேரமாகும். வீட்டில் உள்ள அனைவரும் செல்கின்றனர் போன்ற காரணங்களால்) குழந்தையை எழுப்புகின்றனர். அது லேசாக முழிக்கிறது. மறுபடி படுத்துக் கொள்ளும். அதை எழுப்புவதற்குள் படாதபாடு பட வேண்டும். ஏகமாய் அதன் தூக்கம் கெட்டால் போச்சு, அழுது தீர்த்துவிடும். அப்படியே முழித்தால் கூட, அந்த வீட்டின் தாய், அக்குழந்தையை தோளில் போட்டு வெளியில் தூக்கிச் செல்லும்பொழுது, ஒரு அரை மணிக்குள் மறுபடி தூங்கிவிடும். அதை எழுப்பினால், அதற்கே, தூக்கம் இயற்கையாகக் கலையும் வரை போராட்டம்தான். நடுவில் அதற்கு மிகவும் பிடித்த உணவைக் கொடுத்தால் கூட, அது வேண்டாம் என்று தள்ளிவிட்டு தூக்கத்திற்கே செல்லும்.

அதுபோல்தான், ஸமாதி சித்தித்த ஞானியால் உலக விஷயங்களில் ப்ரவ்ருத்திக்க இயலாது. உலக மக்களுடன் அச்சமயத்தில் பழகுவது என்பது, ஞானிக்கு மிகவும் துக்கமயமாக இருக்கும். வேண்டாவெறுப்பாகவே அந்த ஞானி உலக விஷயங்களில், அவசியமானது வரையில், ஈடுபட்டு இருப்பார். அப்படி ஈடுபட்டாலும், ஒரு சிறிது நேரத்திற்குள்ளாகவே, மறுபடி ஸமாதிக்குச் சென்றுவிடுவார். அவர், உலக விஷயத்தில் ப்ரவ்ருத்திக்கும் பொழுது, உலகத்திலேயே மிக உயர்ந்த வஸ்துவை அவரிடம் கொடுத்தாலும், அதை அவர் உதாஸீனப்படுத்திவிடுவார். அது அவருக்கு துக்கமே. அவருக்கு மறுபடி தியானத்தில் உட்கார்ந்தால்தான் சுகம்.

(தொடரும்)

செய்திகள்

செப்டம்பர் 28-ந் தேதி — ஸ்ரீ பூநிவாஸ் பெருமானின் அவதார உத்ஸவம்.

சென்னை ப்ரேமிகபவனத்தில் காலை 7 மணிக்கு ஸ்ரீ பூநிவாஸ் பெருமாளுக்கு திருமஞ்சனம் நடைபெற்றது. காலை 9 மணிக்கு ஸ்ரவண தீபம் ஏற்றப்பட்டது. மஹிலாமண்டலியினரால் காலை 11 மணிக்கு திவ்யநாமகீர்த்தனம் நடைபெற்றது. பகல் 1 மணிக்கு அஷ்டபதி பஜனையும் மாலை 5 மணிக்கு திவ்யநாம கீர்த்தனமும் நடைபெற்றது. பெருமாளுக்கு அவதார உத்ஸவத்தை முன்னிட்டு 24 வகை பகுதினாங்கள் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டன.

செப்டம்பர் 29-ந் தேதி

சென்னை K.K. நகர், ஹரி ஓம் வித்யாலயா பள்ளியில் நடைபெற்ற பாகவதபூராணம் கண்காட்சியினை ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் துவக்கி வைத்தார்கள்.

அக்டோபர் 6-ந் தேதி, 7-ந் தேதி

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள், பெங்களூர் மல்லேஸ்வரம் ஆஸ்தீக ஸமாஜத்தில் நடைபெற்ற ராதா கல்யாண மஹோத்ஸவத்தில் கலந்து கொண்டார்கள்.

அக்டோபர் 16-ந் தேதி முதல் 24-ந் தேதி வரை

சென்னை ப்ரேமிகபவனத்தில் இரவு 7 மணி முதல் 9 மணி வரை ப்ரஹ்மஸ்ரீ யஜ்ஞராமஸர்மா அவர்களால் “ஸ்ரீ ராதிகா ஸதகம்” கீர்த்தனம் நடைபெற்றது.

அக்டோபர் 29-ந் தேதி

சேலம், மிலிடரி ரோடு, ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஆஸ்ரமத்தில் காலை 9.30 மணியளவில் ஸ்ரீ பாலவினாயகர், ஸ்ரீ பாலசுப்ரமணியரின் நாதன் ப்ரதிஷ்டா உத்ஸவத்தில் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் கலந்து கொண்டார்கள்.

மூலம், ஸன்யாஸ வாழ்க்கை ஏற்குமாறு ஊக்குவித்தார்.

பெங்களூரில் ஸ்ரீ நரசிம்மன் மீமாம்சையை நன்கு கற்றார் என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியமே இல்லை. அவற்றை திறம்பட

மதுரமுரளி

Registered as Newspaper in India

Registrar of Newspapers for India Regd. No. TN/CPMG/156/2001
R. No. 62828/95 Licensed to Post without prepayment WPP No. 52

வேணு : 7

நவம்பர் 2001

கானம் : 4

(செய்திகள் - தொடர்ச்சி)

அக்டோபர் 13-ந்தேதி

தர்மாதமா மும்பை ஸ்ரீ G.K. ராமலூர்த்தி அவர்களின் ஐன்மழுமியான மருத்துவக்குடியில், (ஆடுதுறை சமீபத்தில் உள்ளது) அவர் ஜனித்த க்ருஹத்தில், அவருடைய அறக்கட்டளையின் சார்பில் ஸாமவேத பாடசாலை ஆரம்பிக்க நமது ஸ்வாமிகள் முன்னிலையில் பூஜை நடத்தப்பட்டது. நமது பாடசாலையில் வித்யாப்யாசம் செய்த சிவி. ம்ருத்யுஞ்ஜய ஶர்மா அவர்கள் இந்த பாடசாலைக்கு அத்யாபகராக இருப்பார்கள்.

அக்டோபர் 26-ந்தேதி

விஜயதசமி அன்று நமது மதுரபுரி ஆஸ்ரமத்தில் நடந்து வந்த யஜோர் வேத பாடசாலையில் இருந்த “பதம்” படிக்கும் வித்யார்த்திகள் ஏழூபேர்கள் மட்டும் ஆலப்பாக்கம் மதுரமுரளிபவளத்திற்கு மாற்றப்பட்டுள்ளார்கள். இனி இந்த ஏழு நபர்களுக்கான பாடசாலை இவ்விடத்திலேயே இயங்கும். இதற்கு ப்ரவுமணார் மல்லிகார்ஜனான ஸோமயாஜி அத்யாபகராக இருப்பார். ஆஸ்ரமத்தில் நடந்து வரும் யஜோர்வேத பாடசாலைக்கு நமது பாடசாலையில் க்ரமம் வரை அத்யயனம் செய்த சிவி. ஜகத்தீஷபார்மா அத்யாபகராக இருப்பார்கள்.

விஜயதசமி அன்று பெங்களூரில் நமது பெங்களூர் ஸத்ஸங்கத்தின் அன்பர்கள் துணையுடன் ஸ்ரீராம்புரத்தில் ஒரு ஸாமவேத பாடசாலை, மதியம் 12 மணி அளவில் நம் ஸ்வாமிகள் முன்னிலையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. நமது பாடசாலையில் அத்யயனம் செய்த சிவி. நவீன்பட்ட இதற்கு அத்யாபகராக இருப்பார்கள்.

மேலும் விஜயதசமி அன்று நாங்களில் பார்த்தன்பள்ளி கோலவில்ராமன் கோவிலின் ப்ரதானமான பட்டர் ஸ்ரீ லக்ஷ்மண பட்டரை அத்யாபகராகக் கொண்டு பகுதிநேர வைணவ ஆகம பாடசாலை ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

Published by V. Sankaran on behalf of Guruji Sri Muralidhara Swamigal Mission, 24, Netaji Nagar, Jafferkhanpet, Chennai 600 083. இ : 4895875 and Printed by Mrs. Sri Kalaivani of Sri Maruthy Laser Printers, 200 (173), Peters Road, Chennai - 600 014. இ : 8522656 / 8524256 Editor : S. Sridhar

ஸ்வாதனப் புதிர் - பகுதி - 6க்கான வினாக்களுக்கு
சரியான பதில்களை அனுப்பி பரிசு பெற்றவர்கள் விவரம்.

முதல் பரிசு ரூ. 250/-

V. Shyam Sundar,
No. 2/24, Agraharam Street,
Paranur, P.O. (Via) Mogaiyur,
Villupuram (RMS) Pin - 605 755

இரண்டாம் பரிசு ரூ. 150/-

V. Manohar
Sandheepani Gurukulam, Madhurapuri Aashram
Mahanyam Village, Malaipattu Post.

மூன்றாம் பரிசு ரூ. 100/-

V. Ramanathan,
No. 51, Pachaiappa Street,
Kumbakonam - 612 001.

சிறப்பு பரிசுகள் தலை ரூ. 100/-

1. N. Suresh Sandheepani Gurukulam, Madhurapuri Ashram Mahanyam Village.	5. S. Vijayalakshmi B-184, Sivasakthi Nagar, 8th Cross Street, Chidambaram - 608 001.
2. K.S. Subramanyan 16/4, Dr. Ranga Road, Mylapore, Chennai - 4.	6. Smt. Jayanthi Raja, w/o. T.L. Raja, Saravamanya Agraharam, Terizhandur - 609 808
3. K. Harikrishnan Sandheepani Gurukulam, Madhurapuri Ashram Mahanyam Village.	7. K. Krithiga, D/o. K. Kumar, C / 69, Pillayar Koil Street. Swarnapuri Salem - 636 004.
4. C. Prakash Sandheepani Gurukulam, Madhurapuri Ashram Mahanyam Village.	